

MŰVÉSZETI MÚZEUMOK KONGRESSZUSA

Írta: VÉGH GYULA

Ez év szeptember 16. és 22. között Budapesten tartja közgyűlését a Múzeumi Tisztviselők Nemzetközi Szövetsége (Museenverband), melyet több mint egy negyed évszázad előtt B r i n c k m a n n Justus, a hamburgi múzeum hírneves igazgatója szervezett meg oly célból, hogy a múzeumokat — főleg az iparművészeti múzeumokat — a mult század végén nagyon fellendült hamisítások ellen megvédje. A korlátozott számú, választott tagokból alakult szövetség tanácskozásai és kiadványai bizalmas természetűek. Tevékenysége főleg abban áll, hogy a tagok a közgyűlések alkalmával közlik egymással a hamisítványokon és azok felismerésére vonatkozó tapasztalataikat s az így összegyűlt adatok, fényképek stb. a szövetség »archívum«-ában rendszeresen publikáltatván, minden tagnak rendelkezésére állanak. Ily módon számos esetben sikerült megvédeni a múzeumokat a nagy ügyességgel készült, olykor nehezen felismerhető hamisítványok megszerzésétől. Ha a múzeumok gyűjteményeiben kines gyanánt őrzött műtárgyak egy-némelyikében a kutatás tökéletesített módszere hamisítványt ismert is fel (így különösen a hamis gotikus bútorok, ötvöstárgyak, esont- és fafaragások egész sorozata került a legnagyobb múzeumok termeiből a lomtárba), úgy viszont nem egy hamisítványnak tartott vagy kétes darab rehabilitáltatott a »Museenverband« útján, melynek összejövetelein a legnevesebb szakértők közvetlen érintkezés útján dönthetik el a legnehezebb tudományos kérdéseket.

A szakemberek közvetlen érintkezése egyébként a szövetség egyik nagy előnye. Az évi közgyűléseket évről-évre más-más városban tartják; nemcsak a közgyűlések székhelyének köz- és magángyűjteményei kerülnek ilyenkor bemutatásra, hanem a környékre és olykor távolabb eső, nehezen hozzáférhető helyekre szervezett kirándulá-

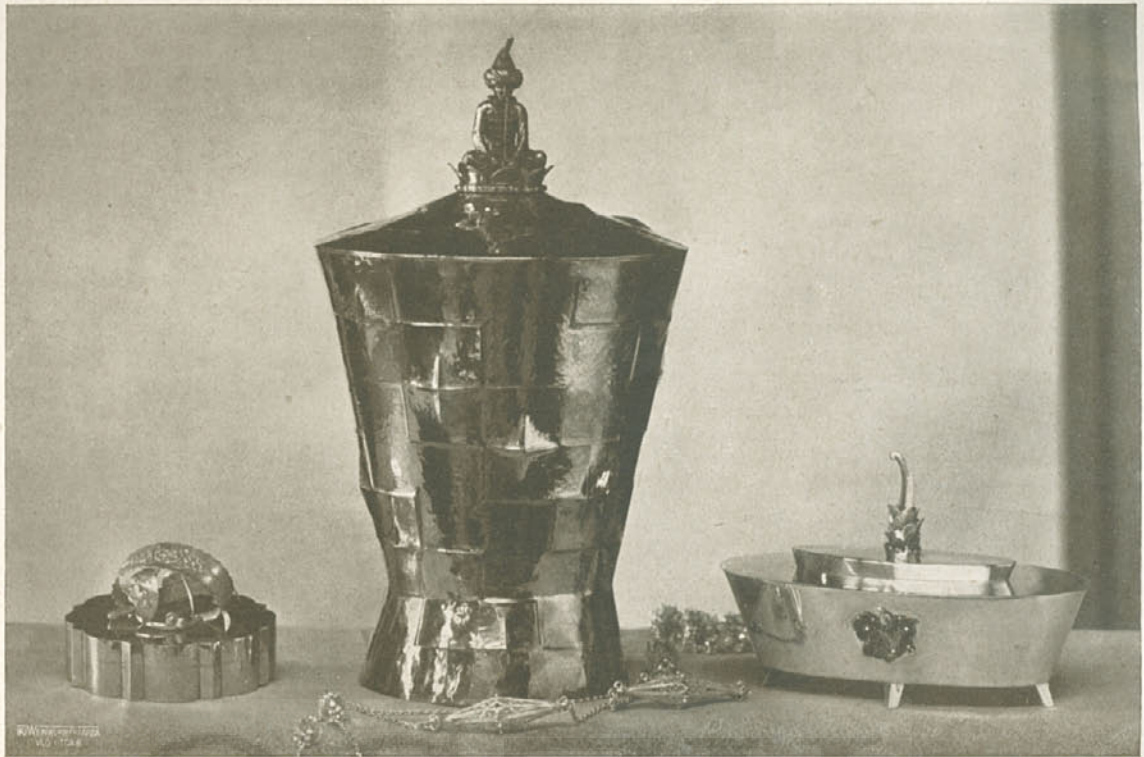
sokon a résztvevők megismerhetik a legkülönbözőbb országok műkíneseit. De nemcsak a műkínéseket, hanem magát az országot és lakosságát is. A vendégszeretet, melyben a szövetség mindenütt részesül, felejtethetetlen emlékeket szerez a résztvevőknek és, mint minden békés kultúrunka, szorosabbra fűzi a kapcsolatot a művelt nemzetek között.

A szövetség a háború előtt tényleg nemzetközi volt s csaknem valamennyi európai állam múzeuma képviselve volt a tagok sorában. Ezeknek túlnyomó többsége német, — amit Németország nagyfejlettségű múzeumi kultúrája már magábanvéve eléggé magyaráz — de a szövetséges államok és a semlegesek egy része háború alatt is résztvett a szövetség munkálkodásában (így Ausztria-Magyarország, Svájc, a skandináv államok, Hollandia, Dánia stb.). A budapesti közgyűlés a háború óta az első, melyen a volt ellenségek közül is többen bejelentették csatlakozásukat. Anglián kívül, mely már az elmúlt években csatlakozott, Franciaország és Belgium is megint részt óhajt venni a szövetség munkásságában, ami céljának megvalósítását nagyban előmozdítja.

A szövetség üléseit az Iparművészeti Múzeumban tartja. A résztvevők természetesen meg fogják tekinteni valamennyi művészeti és archeológiai közgyűjteményünket és nagyobb magángyűjteményeinket. Úgy a Magyar Nemzeti Múzeum történelmi osztálya, mint az Iparművészeti Múzeum külön kiállítást rendezett külföldi vendégeink tiszteletére. A Nemzeti Múzeum az utolsó tíz év szerzeményeit mutatja be kiállításán, az Iparművészeti Múzeum pedig egyes magángyűjtemények legkiválóbb műkíneseiből állított össze rendkívül érdekes kiállítást, mely meggyőzheti a külföldieket, hogy Magyarország sinesen híján a műkínéseknek, sem pedig a műértelelmenek. A kiállítók névsorában a következő gyűjtők szerepelnek: Izabella kir. heregné, J ó z s e f kir. hereg ő fensége, B á n f f y György és B á n f f y Miklós grófok, Batthány Lajos gróf, B a u m g a r t e n Nándor,

Szemelvények a m. kir. Iparművészeti Iskola agyagipari szakosztályának évvégi kiállításából. Tanár Orbán Antal. Művezető Klaczig Mihály. — Schülerarbeiten d. keramischen Klasse der Königl. Kunstgewerbeschule, Budapest. — Ouvrages de la classe de céramique. École royale des Arts décoratifs, Budapest.

Szemelvények a m. kir. Iparművészeti Iskola ötvös-ékszerész szakosztályának évvégi kiállításából. Tanár Csajka István. — Schülerarbeiten der Fachklasse für Edelmetallarbeit der Königl. Kunstgewerbeschule, Budapest. — Ouvrages de la classe d'orfèvrerie. École royale des Arts décoratifs, Budapest.

Szemelvények a m. kir. Iparművészeti Iskola ötvös-ékszerész szakosztályának évvégi kiállításából. Tanár Csajka István. — Schülerarbeiten der Fachklasse für Edelmetallararbeit der Königl. Kunstgewerbeschule, Budapest. — Ouvrages de la classe d'orfèvrerie. École royale des Arts décoratifs, Budapest.

Szemelvények a m. kir. Iparművészeti Iskola textilosztályának évvégi kiállításából. Szövetfestéshez készült tervek. Tanár Muhits Sándor. — Schülerarbeiten der Textilklasse der Königl. Kunstgewerbeschule, Budapest. Entwürfe für Stoffmalerei.
— Maquettes pour des étoffes teintes. École royale des Arts décoratifs, Budapest.

Szemelvények a m. kir. Iparművészeti Iskola textilosztályának évvégi kiállításából. Batikmunkák. Tanár Muhits Sándor.
— Schülerarbeiten der Textilklasse der Königl. Kunstgewerbeschule, Budapest. — Panneaux de batik. École royale des
Arts décoratifs, Budapest.

Finta Sándor (Newyork): Relief-illusztráció Walt Whitman »Old Ireland» című költeményéhez. Emlékérem Kovács Mihály ezredes hősi halálának 150-ik évfordulójára. — Relieffillustration zu Walt Whitmans Gedicht »Old Ireland«. Medaille zur Erinnerung an den Helden Tod des Obersten M. Kovács. — Plaque et médaille par A. Finta.

Finta Sándor (Newyork): Relief-illustráció Wall Whitman »A kínések honába vezető nehéz út« című költeményéhez. A magyarok pittsburghi látogatásának emlékérmé. — Reliefillustration zu Wall Whitmans Gedicht »Passage to India«. Erinnerungsmedaille des Besuches der Ungarn in Pittsburgh. — Plaque et médaille commémorative par A. Finta (Newyork).

A DR. WANDER-GYÓGYSZER-ÉS-TÁPSZERGYÁR
RÉSZVÉNYTÁRSASÁG-IGAZGATÓSÁGA, TISZTVISELŐI
ÉS MUNKÁSAI ÖRÖMMEL ÉS BÜSZKESSÉGGEL
ÜDVÖZLIK

BALLA SÁNDOR

URAT, NAGYRABÉCSÜLT ÉS SZERETETT
VEZÉRIGAZGATÓJUKAT

MAGY. KIR. KORMÁNYFOTANÁCSOSI
KINEVEZÉSE ALKALMABÓL.

A LEGFELSŐBB ELISMERÉS-KOSZORÚJÁBA
KIVÁNJUK FONNI A HALA ÉS SZERETET VIRÁ
GAIT MI, AKIK KÖZVETLEN TANUI LEHE
TÜNK MÉLTÓSÁGOD MÉLYEN SZANTÓ
NAGYVONALÚ ALKOTÓ MUNKÁSSÁGÁNAK A
KIK TEVÉKENY MŰKÖDÉSE ALATT LÁTTUK
NAGYRA NÖNI VÁLLALATUNKAT, AMELYRE
A HAZAI GYÁRIPAR ÉS A KÖZEGÉSZSÉGÜGY
MINDEN TÉNYEZŐJE BÜSZKESSÉGGEL TEKINT.

JELENTSE E LEGFELSŐBB KITÜNTETÉS
MÉLTÓSÁGOD NAGYIVÚ ÉLETPÁLYÁJÁNAK
OYAN ÁLLOMÁSÁT, AMELYHEZ A KIVÉTELES
TEHETSÉGGEL VÉGZETT MUNKA MÉLTÓ
ELISMERÉSE FÜZŐDIK.

BUDAPESTEN 1928. MÁRCIUS 10-ÉN.

özv. Bischitz Gyuláné, dr. Delmár Emil, özv. Dirsztay Béláné, Donát Sándor, Ernst Lajos, Ernst Vilmos, Faragó Ödön, Géber Antal, Kernstock Károlyné, Mauthner Zoltán, Müller Lipót, Perlmutter Alfréd, Schiffer Miksa, Strasser-Feldan Selma, Tószeghy Richárd, Urbán Anna, Wertheimer Adolf, dr. Wittmann Ernő stb.

A magántulajdonban levő műkinesek kiállításán kívül — melyre még bővebben visszatérünk

— az Iparművészeti Múzeum kiállította textilosztályának régi bársonyait is.

A szövetség budapesti ülészakának programja egyébként eléggé változatos. Budapest szakbavágó érdekességeinek tanulmányozásán kívül az esztergomi egyházmegyei kincstár és múzeum megtekintése is szerepel a programpontok között, végül pedig az eszterházi herecegi kastély meglátogatása zárja be a Museenverband magyarországi kirándulásainak sorozatát.

MAGYAR MŰVÉSZEK A NEWYORKI FINE ART AKADÉMIÁN

Írta: KULINYI JÓZSEF

z amerikai művészek csak akkor érzik magukat »beérkezetteknek«, ha műveikkel a Fine Art Akadémián, a »The Architectural League, 57 New-York« rendez évi kiállításán szerepelhetnek. Tudnivaló, hogy a világ eme legexkluzívabb Akadémiáján

csak a kiváló művészek nagy értékű, abszolút becsű művei kerülnek kiállításra. Itt van tulajdonképp a művészet börzéje. Igazi amerikai méreteken. Szenzációs művek, szenzációs árak. Érthető tehát, a művészek becsvágya, a fórumra kerülni, oda, ahol a művészet nemes fenköltése maga alá gyűri a minden idők leghívtányabb és legveszedelmesebb anyagát: a pénzt, hogy belőle táplálkozhasson. Bennünket, magyarokat ez alkalommal azért érdekel a Fine Art Akadémia közelmúltban rendezett kiállítása, mivel azon a benszülött amerikai művészeket messze túlszárnyaló két magyar művész tehetsége szinte lenyűgöző hatással hatott nemcsak a megnyitáson megjelent előkelőségekre, de általában a kiállítás közönségére.

A két magyar művész — és ez különös örömeinkre szolgál — a budapesti iparművészeti iskola növendéke volt. Budapestről 1918-ban indultak el, már mint férj és feleség, arra a nehéz és küzdelmes útra, amelyet anyagiak híjján, csak valóban istenáldotta, igaz művészi tehetséggel, hatalmas, izmos, szárnyaló lélekkel, erős akarattal, lehet végigtaposni, úgyhogy a lelkük és tehetségük győzelme a newyorki Fine Art Akadémián leljen ragyogó pihenőre.

A férj: Finta Sándor, a feleség: Kántor Kata.

Izig-vérig makaes, magyar lélek mind a kettő. Alkotó, az örök szépet kutató, eredeti koncepciójú tehetségek, akikben ma már amerikai arányokban érvényesül nemesak az elgondolás szépsége, de a művészet megnyilvánulása is. Bizonyosság erre a tény, hogy Kántor Kata művészetét maga az Akadémia tüntetőleg ismerte el akkor, amikor egyszerre két hatalmas méretű, bársonyra festett, batik-technikájú esodás hatású művét a »Három Grácia« és »Vénus születése« címűt, a zsüri egyhangú határozata alapján kiállításra elfogadta. Tudomásunk szerint magyar művészasszonyt Amerikában ily kitüntetés még nem ért.

A kiállítást ismertető amerikai lapok egyértelmű elismeréssel és melegséggel írnak a képekről, amelyek 2×4 méter méretűek. Az ismertetések szerint »a batik-technikájú festészet elgondolásban, kivitelben, művészi összhangban, eszme, rajzkészség és szinkompozíció tekintetében tökéletesebb és megkapóbb munkát ezideig felmutatni nem tud. Az égő színekben pompázó képek igazi műrecek, amelyeket csak egy kiváltságos tehetségű asszonylélek tudott ily nemes harmóniába önteni. Igaz, mély és nagy siker a Finta Sándorné sikere, biztosíték arra, hogy emelkedő karrierje sok megérdemelt elismerést fog még neki szerezni«.

Kántor Katának az iparművészeti iskola elvégzése után egy ideig Budapesten is volt műhelye. Itthon különösen magyaros batikolásával, tervezéseivel ért el sikereket. Amerikában, először Rio de Janeiróban segített férje küzdelmében a saját önállósításával könnyíteni. Majd mikor Finta ott nevet, elismerést és művészi megbecsülést vívott ki és az ottani világhiállításán a művészeti